

Döderhults

Församlingsblad

Nr 2 • 2011



Den medeltida dopfunten i Kristdala kyrka

Funten tillhörde den gamla kyrkan i Kristdala, men "cuppan" har under årens lopp hunnit med att vara botten i prästgårdens brunn och fundamentet ställning för prästgårdens solur.



Vad tycker Du själv?

De flesta av oss har säkert haft anledning att ibland ställa rubrikens fråga till människor i vår omgivning – eller kanske till oss själva. Och säkert är det en berättigad fråga i många sammanhang.

Men problematiskt blir det när frågan ställs om kyrkliga handlingar som dop, konfirmation, vigsel och begravning, och när det framställs som om det avgörande inför sådana handlingar är vad man själv tycker. På sina håll har man tagit konsekvenserna av detta tänkesätt och vill låta t ex dopfamiljer själva utforma dopgudstjänstens detaljer; inte bara t ex psalmvalet, som säkert är riktigt, utan också med att lägga in sådant som de tycker verkar vara värdefullt, utan att det har samband med kristen tro.

I förstone kan en sådan tillåtande attityd verka tilltalande. I förlängningen skulle man ju kunna låta allmänheten vara med om att "tycka" om vad som ska sägas i förkunnelsen, hur ofta det ska firas nattvard, om hur prästen ska betesig vid altaret, hur mycket kören ska få sjunga och över huvud taget hur gudstjänsten ska utformas. Men börjar man reflektera över en sådan attityd så inser nog de flesta hur orimligt det skulle kunna bli. Om principen "vad tycker du själv?" skulle bli rådande i kyrkans gudstjänstliv skulle vi förmodligen ganska snart ha öppet krig i de flesta församlingar. Men det allvarligaste skulle

ändå vara, att attityden skulle innebära att kyrkan då skulle medge, att det egentligen inte finns någon objektiv sanning, ingen uppenbarad kristen tro, inget från kristen synpunkt rätt och fel, utan allt skulle vara beroende av vad folk själva tycker.

Nu menar vi naturligtvis att det finns en uppenbarad kristen tro, en normerande sanning. Det finns alltså sådant som är kristen tro och sådant som inte är det! Därför handlar inte kristen tro och kristen gudstjänst om vad man själv tycker.

Och egentligen är det väl att det förhåller sig så. Om politiska partier och val av kläder, liksom om en

massa andra frågor, kan vi tycka olika – och bör kanske göra det. När det gäller det allra viktigaste i tillvaron – relationen till Gud och frågan om livets mening och mål – behöver vi inte tycka. Det finns en uppenbarad sanning i den Heliga Skrift; en sanning som förvaltas och förkunnas av kyrkan och som vi möter i gudstjänstfirandet. Därför kan en gudstjänst inte gå till hur som helst, och vad som helst kan inte sägas i en pre-

dikan. Och ett sakrament – t ex ett dop – inte genomföras hur som helst. Visst kan vi alla få vara med om att välja psalmer och visst vill vi som församling låta folk vara med och tycka om t ex

instrumentalmusik och solosånger vid en begravning – ingen ton är ju heligare än någon annan ton! Sådana detaljer kan vara viktiga för människor och där vill vi gärna gå människor till mötes så långt det är möjligt och inom ramen för det som är givet i kyrkans ordning. Men allt som vi gör som församling, i synnerhet i gudstjänstens och de kyrkliga handlingarnas sammanhang, måste stämma över-ens med det vi uppfattar som den i Guds ord och kyrkans tradition grundade sanningen. Att en och annan detalj – t ex instrumentalmusik – kan ha ett helt annat ursprung än i den kristna församlingen lever vi med; det allra mesta som folk önskar i den vägen är knappast sådant som strider mot kristen tro.

Leif Norrgård

” Om politiska partier och val av kläder, liksom om en massa andra frågor, kan vi tycka olika...

” Det finns alltså sådant som är kristen tro och sådant som inte är det!

Prosten Leif tar avsked



Leif Norrgård i augusti 1983, då han som 39-åring installerades som kyrkoherde i Döderhult. Bakom honom fr v Hans Hultberg, då vikarierande komminister i Paskallvik, numera kyrkoherde i Rydaholm, och framlidne diakonen Carl H Nilsson, Nybro.

Efter att i rekordartade 28 år ha varit kyrkoherde i Döderhults församling tar prosten Leif Norrgård avsked av sin församling söndagen den 29 maj. Han innehar förmodligen också rekord som kontraktsprost – har han varit kontraktsprost i samma del av vårt stift i 22 år!

Avskedet blir i samband med en högmässa i Döderhults kyrka. Kyrkokören och Gospelkören med kompgrupp medverkar. Det kommer också att finnas representation från kyrkan i Skottland, med vilken Leif Norrgård haft goda kontakter. Några av prostens adjunkter, som gått vidare till andra tjänster, kommer att tjänstgöra tillsammans med honom, liksom samtliga våra egna präster och diakoner och Gunnels och Leifs son – kyrkoherde Gabriel Norrgård. Efter avskedet tar Leif semester, men kommer att ha några tjänstgörings-

dagar också i slutet av juni. Det formella avslutningsdatum är den 30 juni.

Efter avskedsmässan blir det en öppen buffé för alla i församlingshemmet (eller, om vädret är lämpligt, på planen framför församlingshemmet).

I augusti har prosten lovat att ta ett vikariat på några dagar i församlingen, och senare i höst leder han och fru Gunnel på församlingens uppdrag en församlingsresa – som så många gånger förr – till Rom. Så möjligheter kommer att finnas att

upprätthålla kontakten. Och så bor ju Gunnel och Leif kvar i Marieholms prästgård som de förvärvat sedan ett par år.

När Leif kom till oss var vår församling som vilken annan församling som helst. Under dessa 28 år har Döderhult hamnat på Sveriges kyrkliga karta. Det var, enligt min mening, satsningar på två områden som gjorde detta – dels handlade det som gudstjänstutvecklingen, vår mässa blev, som någon formulerade det, "den svenska mässa när den är som bäst", dels om ungdomsarbetet. Till vår församlings utveckling bidrog inte bara Leif utan under de första åren också kyrkoadjunkten Jan Byström, liksom Leifs familj – inte minst Gunnels och Leifs barn som på åttiotalet var i tonåren. Och snart nog kom Thomas Holmér in på ledarsidan. Tillsammans lyckades de med det som de flesta misslyckas med. Med duktiga medarbetare – Leif kunde konsten att rekrytera sådana – förmådde de inte bara få unga människor till våra församlingslokaler och verksamheter, utan också bibehålla den utveckling som var påbörjad.

Döderhults kyrka blev snart känd i hela landet – inte minst genom den musikaliska utformning som gudstjänstlivet fick, där Gunilla Andersson och under många år Thomas Holmér spelade avgörande roller.

Särskilt när det gäller förrättningar, dop, vigslar och begravningar, har Leif fått ovanligt många förtroenden under sina många år hos oss.

Samarbetet i förtroendemannakåren har varit en fröjd dessa år. Präst och förtroendemen har gemensamt kunnat utveckla arbetet utan några som helst konflikter. Leif har som sekreterare i kyrkoråd och fullmäktige förberett alla ärenden, så att det har varit relativt lätt för de förtroendevalda att sätta sig in i de ärenden som man har haft att ta ställning till.

Det är min förhoppning att vi blir riktigt många som sluter upp till avskedsgudstjänsten den 29 maj.

*Eddy Elmersson
Kyrkorådets ordf.*

Thomas Kiefer – doktor med hjärta för kyrka och musik

Vi har sett honom många gånger i Döderhults kyrkokör och – kanske lika ofta – med kontrabasen som ackompanjator till andra körer i Döderhults kyrka; han heter Thomas Kiefer och är läkare – s k ST-läkare – inom primärvården i Oskarshamn.

Läkare i tredje generation

Thomas berättar att han föddes i Waldbröl, nära Bonn. Och något alternativ till att bli läkare har knappast funnits.

- Både farfar och far var läkare. Pappa övertog en gång farfars privatpraktik och som det nu ser ut ska jag en gång axla pappas mantel. Men det är klart att man aldrig riktigt vet hur framtiden blir.

Efter gymnasiet fortsatte Thomas med medicinska studier och avlade läkarexamen i Bonn.

Men hur kom det sig att Du hamnade i Oskarshamn?

- Jag hade varit inriktad på att komma utomlands. Jag ville samla erfarenheter och hade nog hoppats att jag redan under min grundläggande läkarutbildning skulle kunna komma utomlands. Så blev det inte, men efter min examen öppnades möjligheten att komma till Sverige. I Skandinavien hade familjen varit på semester och jag kände en dragning hit. Att det sedan blev Oskarshamn var kanske mer en tillfällighet.

Och Du trivs med Ditt arbete i den svenska vården?

- Ja, jag trivs inte minst med arbetsmiljön inom den svenska vården.

Döderhults församling

Vi som lärt känna Thomas i Döderhults kyrka – där den gudstjänstfirande församlingen är ovanligt "läkartät" – vill naturligtvis veta hur han kom i kontakt med vår församling.

- Det var genom min handledare på vårdcentralen, Inger Landgren, berättar Thomas. Hon tog väl hand om mig under min första tid i Sverige – jag kände mig nästan som en adoptivson i hennes hem – och hon tipsade mig om Döderhults kyrka och kyrkokör. Och på den vägen är det...

Thomas berättare vidare att han visserligen vuxit upp i katolsk miljö, men att han i sitt hemland har sjungit i en evangelisk kyrkokör och medverkat som instrumentalist i icke katolska gudstjänster.

- När jag kom till Döderhults kyrka så var jag aningen funderad. Jag fick det inte riktigt att stämma med min bild av protestantisk gudstjänst. Här firade man gudstjänst ungefär som hemma i min katolska församling. Jag är naturligtvis medveten om att Svenska kyrkan finns i en annan tradition än den som var min barndoms och ungdoms, men jag känner mig hemma och trivs mycket bra här.

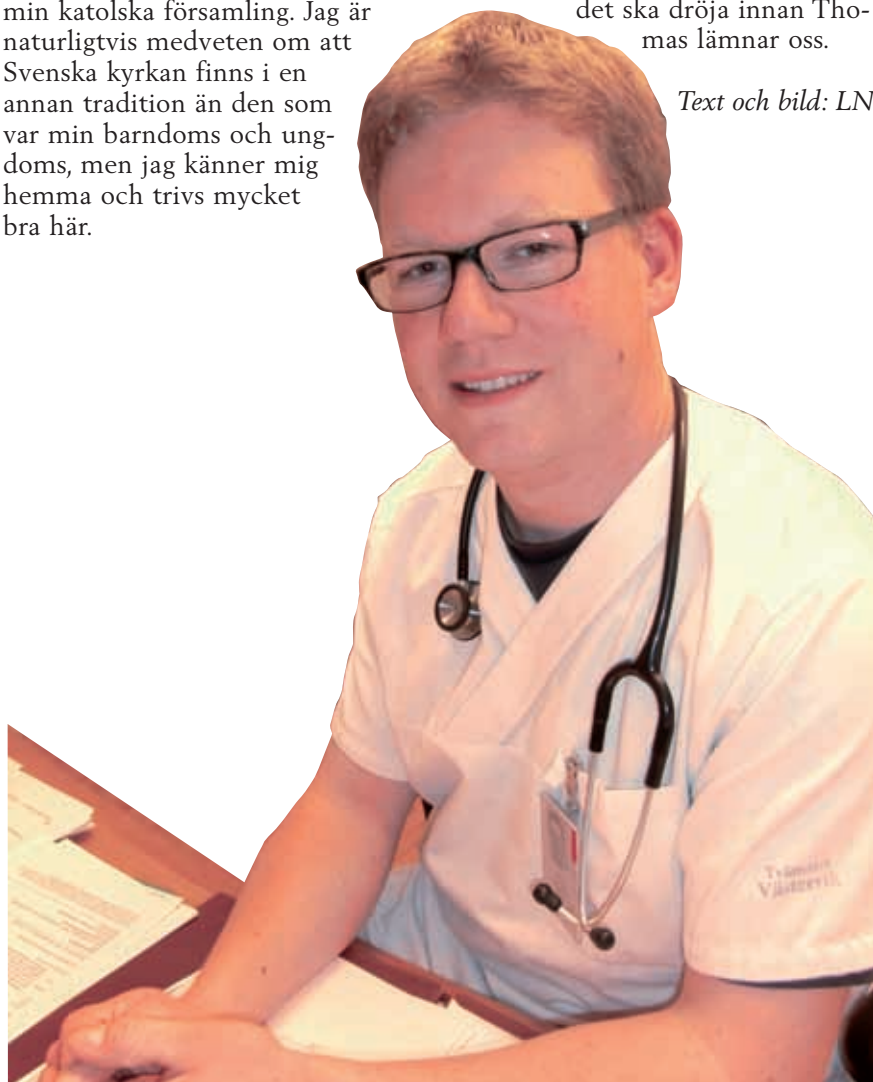
Framtiden

Och hur ser nu Dina framtidsplaner ut?

- Man får som sagt vara försiktig med att säga alltför mycket om framtiden. Mycket kan förändras. Men som det just nu ser ut räknar jag med att stanna i Oskarshamn kanske än nu ett par år – även om en del av min praktiska tjänstgöring kan komma att periodvis förläggas till andra platser. Tanken är sedan, som jag tidigare nämnde, att jag ska återvända till Tyskland och arbeta med min far i hans praktik och kanske så småningom överta den. Jag blir i så fall läkare i samma praktik i tredje generationen.

Församlingsbladet tar sig friheten att uttrycka förhoppningen att det ska dröja innan Thomas lämnar oss.

Text och bild: LN



Präst i två kyrkor – är det att "tjäna två herrar"?

Komminister Håkan Englund har 75 % tjänst i vår församling. De återstående procenten är han "vårdhavande pastor" i Oskarshamns Metodistförsamling. Avtalet mellan de båda kyrkosamfundet gör ett sådant arrangemang möjligt – även om det bara tillämpas på en enda plats i vårt land – mellan Döderhults församling och Oskarshamns Metodistförsamling.

Det finns en och annan som höjer på ögonbrynen när jag talar om att jag delar min tjänst mellan Döderhults församling och Metodistförsamlingen i Oskarshamn. De flesta tänker nog att man får väl välja var man vill höra hemma, och så får man förbli där.

För egen del har jag nu haft delad tjänst i fem och ett halvt år och egentligen inte någon gång upplevt det som något problem. Det gäller naturligtvis att det finns ömsesidig respekt och att man parerar de tider som kan vara aktuella. Sedan kan det för mig personligen bli en utmaning att se för- och nackdelar i de olika sammanhangen och kanske försöka ta vara på det bästa i ett sammanhang för att förmedla det till det andra sammanhanget.

De allra flesta söndagar får jag möjlighet att finnas i båda sammanhangen. Det kan bli både två och tre (ibland t o m fyra) gudstjänster på en söndag; då innefattar det att jag ofta har gudstjänst i Metodistkyrkan på eftermiddagen. Gudstjänsternas

utformning kan naturligtvis variera, men det är väldigt sällan som jag känner att jag på något vis behöver anpassa budskapet efter vilken kyrka jag befinner mig i. I stället kan man ju säga att det ger mig möjlighet att möta många olika människor och förmedla budskapet i olika omständigheter.

Som pastor i Metodistkyrkan arbetar man ofta väldigt ensam. Det finns inga egentliga arbetskamrater, utan övriga insatser görs oftast ideellt. I detta ligger både en utmaning att se till att det som ska göras blir gjort och att se sina egna begränsningar. Det handlar också om att på olika sätt finna lösningar för verksamheten, trots att resurserna ofta är ytterst begränsade. Samtidigt finns en glädje i att se det ideella engagemanget och hur enskilda medlemmar är beredda att offra både tid och pengar för församlingen. I praktiken kan man säga att det är den gudstjänstfirande församlingen som bär upp verksamheten.

I Svenska kyrkan finns däremot ett arbetslag, så man kan dela upp uppgifterna mellan många anställda. När detta sköts väl ger det stabilitet i det som ska göras och var och en har sitt ansvarsområde. Verksamheten bärs ekonomiskt genom kyrkoavgiften. Det är naturligtvis så, att de som utgör den regelbundet gudstjänstfirande församlingen bär ett större ansvar än andra kyrkotillhöriga, men det går kanske inte att jämföra med det ideella engagemang som finns i Metodistkyrkan.

Ibland skulle man önska att det gick att kombinera det ideella engagemanget i en liten metodistförsamling med de större

resurser som finns i Svenska kyrkan. På



Komminister Håkan firar mässa i Stillhetens kapell.

sikt kommer det säkert att krävas att man även inom Svenska kyrkan finner mer av ideella krafter som vill offra tid och pengar för att kyrkans tro ska förmedlas till framtiden. Antalet gudstjänstfirare skiljer sig inte så mycket som man skulle kunna tro – i varje fall inte om man jämför Oskarshamns Metodistförsamling och distriktskyrkorna i Bockara och Påskallavik. Den verksamhet och det antal anställda vi kan ha i dag skulle naturligtvis inte kunna upprätthållas, åtminstone inte i småkyrkodistriktet, om den skulle relateras enbart till de regelbundna gudstjänstfirarna.

Jag kan konstatera att det är mycket som skiljer mellan de båda sammanhang i vilka jag verkar, men det är mer som förenar. Vi tjänar samme Herre, även om vi har olika resurser och utformar våra gudstjänster olika. Därför kan jag nog säga, att jag aldrig upplevt det som att "tjäna två herrar", utan snarare som att jag får möjlighet att tjäna samme Herre i olika sammanhang.

*Håkan Englund
Komminister i Döderhult
& Pastor i Oskarshamns
Metodistförsamling*



*Pastor Håkan
gör tjänst i
Oskarshamns
Metodistkyrka.*

Kristdala

Nu kommer Carl Meurlings sockenbok

Då jag i förra numret skrev jag några rader om prästgårdsparken i Kristdala och dess historia hade jag ingen aning om att Kristdala Hembygdsförening hade arbetat med en skrift om parkens initiativtagare – kyrkoherde Carl Meurling (1787-1873).

Carl Meurling skrev på sin tid en sockenbeskrivning. Man skulle kunna säga att författaren belyser hela Kristdala socken, allt i från vardagens trivialiteter till de viktiga frågorna om olika näringar i bygden.

Detta är nu inte ett objektivistiskt dokument. Den gode herden moraliserar och har åsikter om det mesta.

Hembygdsföreningen vill nu ge ut detta dokument, översatt till vår tids språk. Och det har inte vara något enkelt arbete eftersom dokumentet är skrivet för hand med ganska snirkliga bokstäver. Även den gamla meningsbyggnaden har varit ett problem; meningarna har långa och krångliga bisatser.

Det är ett digert arbete som gjorts. Man betonar att man vill behålla den tidens prägel på materia-

let, så långt som möjligt. Därför skrivs inga egna kommentarer.

Hembygdsföreningen har som mål att denna lilla skrift, "sockenbeskrivningen", skall vara tryckt och klar till Kristdala marknad i sommar.

Nu tackar jag för mig – och lämnar huset som Hembygdsföreningen disponerar efter ett värdefullt samtal. Ute i den soliga vårvintern känner jag längtan efter att få läsa den gamla sockenbeskrivningen.



Men jag får väl ge mig till tåls ett par månader till ...

Håkan Helleberg



Personerna på bilden: från vänster Ingamaj Törn, Anders Hägerdal, Anne-Marie Funemark samt Asta Danielsson

Bengt-Göran Nilsson

Han sålde "allt", satte sig på skolbänken och blev diakon - hur gick det sedan?

I början av 1990-talet kunde man läsa i Döderhults församlingsblad om egenföretagaren och kyrkvärden Bengt-Göran Nilsson, som sålde sitt företag i bilservicebranschen och satte sig på skolbänken – först på S:t Sigfrids folkhögskola och sedan på Samariterhemmet i Uppsala och dess diakoniutbildning. Numera är han pensionär efter att ett antal år ha varit först skoldiakon på Oskarshamns folkhögskola och de sista åren i aktiv tjänst församlingsdiakon i Högsby församling. Han är fortfarande flitigt i elden i vår församling – ofta som predikant i någon av våra kyrkor eller som assisterande diakon i högmässan i Döderhult.

Det började med en fråga

Hur började det, hur kom det sig att du mitt i livet började tänka på att bli diakon?

- Ja, egentligen tror jag inte att det var jag som tänkte, det var snarare människor i min omgivning som tänkte och som pekade på en väg som kunde vara min.

Var det diakon du tänkte på från början?

- Nja, riktigt säker på hur jag tänkte är jag inte idag, men jag drar mig till minnes att några frågade om jag inte reflekterat över möjligheten att bli präst. Av olika skäl blev det inte så, utan det blev en diakonal inriktning som ledde fram till diakonvigning i Växjö domkyrka 1995. Det var biskopsvakans i Växjö det året, så min vigningsbiskop blev visbybiskopen Biörn Fjärstedt, som ofta varit gäst i Döderhults församling.

Sedan gällde det att få en tjänst – eller hur?

- Ja visst, och det var ingen självklarhet. Jag var ju redan från början överårig och i den ålder då andra börjar tänka på att trappa ner. Men en möjlighet öppnade sig på Oskarshamns folkhögskola.

En fantastisk upplevelse

Var det en sådan tjänst Du hade tänkt dig?

- Det var kanske inte exakt vad jag

tänkt mig, men det var ett fantastiskt fint arbete där jag fick vara med om spännande erfarenheter särskilt på afaslinjen. Det var en otrolig upplevelse att få medverka till att människor efter en stroke eller en liknande neurologisk skada så småningom återfick både sitt språk och i några fall kunde återgå till sitt tidigare arbete.

Församlingsdiakon

Och sedan blev det alltså Högsby och en annan typ av tjänst?

- Ja, egentligen blev jag där närmast ersättare på en obesatt prästtjänst och jag hade mitt närmaste ansvar i distriktet Berga och i Långemåla församling. Kanske var det rentav så att den där frågan jag hade fått för många år sedan – om jag inte skulle bli präst – på sätt och vis fick sitt svar dessa mina sista år i aktiv tjänst, även om jag naturligtvis bara i begränsad utsträckning var behörig



att svara för det en präst skulle ha svarat för. En av prästtjänsterna där är fortfarande obesatt, så jag är faktiskt kvar på en liten del i Högsby församling.

Och framtiden?

- Om den kan man inte veta någonting, men så länge krafterna står bi och man frågar efter mig så vill jag fortsätta framför allt med gudstjänst-uppdragen.

Text och bild: LN

Kyrkans vardag i Bockara

Här syns något av "kyrkans vardag" i Bockara samhälle.

Den lilla – men naggande goda – syföreningen som regelbundet samlar ett tiotal damer till symöte, och vid sin årliga auktion brukar ta in ungefär trettio tusen kronor till välgörande ändamål, och så en av våra juniorgrupper som varje vecka samlas i församlingshemmet.



FÖRSAMLINGSRESA TILL ROM

Ytterligare en gång har prosten Leif med fru Gunnel lovat att leda en församlingsresa till "Den Eviga Staden" – Rom. Det blir det 7 – 11 september.

Då är Leif pensionär, men han har lovat att på församlingens uppdrag leda resan, tillsammans med fru Gunnel. Det blir guidade rundturer, besök i katakomber och på andra kända platser, tid för shopping och egna strövtåg, och så avslutas varje dag med att prosten berättar något ur Roms fascinerande historia – om apostlar, helgon, martyrer, påvar och vanliga romare ... Avresa med buss från Döderhult/Oskarshamn och vidare med flyg från Stockholm Södra (Skavsta).



*Pastorexpeditionen har alla upplysningar. Tfn 105 79.
Man kan också ringa prosten Leif, tfn 814 91, eller fru Gunnel, tel 782 381.*

Nye biskopen i Döderhult



Biskopen predikar.

Biskop Jan-Olof Johansson, vårt stifts nyvigde andlige ledare, har redan hunnit med att besöka Döderhult. På Marie Bebådelsedag ledde han högmässan i Döderhults kyrka och predikade. Gospelkören med kompgrupp medverkade med sång och musik, våra präster och diakoner var med-

tjänstgörande och en fulltalig församling hade slutit upp till mässan.

Efteråt var det "mingellunch" i församlingshemmet; även om inte alla tycker om att äta stående gav det de flesta en möjlighet att personligen få växla några ord med stiftets nye biskop. I samband med lunchen reflekterade biskopen över kyrkans framtid. Bl a betonade han betydelsen av den gemensamma gudstjänsten men tryckte också på att vi måste finna naturliga gemenskapsformer vid sidan om gudstjänsten. "Det måste finnas plats både för den som tycker att församlingsengagemanget måste begränsas till att fira söndagens gudstjänst och den som söker en mer nära gemenskap i en mindre krets".

Foto: Allan Lindholm



Mingel i församlingshemmet. Biskopen, Per-Erik Kennestig och Gunnel Norrgård.



Biskopen, prosten Leif och syster Gertrud vid altaret.

Märkliga ting i våra kyrkor: Konstverk i Påskallaviks kyrka

Att Påskallaviks kyrka rymmer en värdefull konstskatt är kanske inte alla medvetna om.



Församlingsbladet presenterar här en oljemålning som hänger till höger om dörren till tornrummet i kyrkans långhus. Den är utförd av Jean Janventet (1644-1717) med Abrahams offrande av Isak som motiv. Målningen skänktes 1948 av Signe Borgqvist. Hon har också skänkt tavlan som hänger till vänster om samma dörr "Den unge Johannes Döparen". Den stora målningen på långhusväggen mot öster, som framställer korsnedtagningen, skänktes 1970 av Ragnar Öhrns sterbhus.

De Tre Påskdagarna och Tiden efter Påsk

DÖDERHULTS KYRKA



April

- 18 **Måndag**
19 Läsning ur Kristi lidandes historia.
- 19 **Tisdag**
19 Korsvandring i Metodistkyrkan.
- 20 **Onsdag**
19 Läsning ur Kristi lidandes historia.
- 21 **Skärtorsdag**
9 Mässa.
19.30 Högtidlig skärtorsdagsmässa, N, HE.
Kören utan namn.
- 22 **Långfredag**
9 Morgonbön. D.
11 Långfredagsgudstjänst, D, HH. Kyrkokören. Violin.
15 Inför korset. D.
18 Passionsmusik vid Jesu gravläggning. N. Sångsolist: Karin Holmér.
- 23 **Påskafton**
22.30 Påskvaka med påskeld, doplöftesförnyelse och mässa. N m fl. Gospelkören.
- 24 **Påskdagen**
11 Högmässa, N.
Kyrko-, Katarina- och Ceciliakörerna.
- 25 **Annandag Påsk**
11 Högmässa, N, D.
- 26 **Tisdag**
14 I kommunens äldreveckla: Kaffe med dopp och kåseri av Berit Kreutner på Ekersro.
- 30 **Valborgsmässoafton**
20 Vårfirande med inledning i kyrkan. Vandring till Marieholms park. Brasa, fyrverkerier, vårsånger av kyrkokören.
Värtal: Leif Norrgård.

Maj

- 1 **Andra söndagen i Påsktiden**
11 Högmässa, N, HE. Corales.
- 3 **Tisdag**
19.30 Ekumenisk bön i Svallidens Missionskyrka.
- 8 **Tredje söndagen i Påsktiden**
11 Musikal och glassfest.
I kyrkan musikalen *Daniel*. HH. Barn- och ungdomskörerna. Terminsavslutning med barn- och familjeverksamheten.

- 14 **Lördag**
11 Konfirmation och högmässa, N, Thomas Holmér. Gospelkören.
- 15 **Fjärde söndagen i Påsktiden**
11 Konfirmation och högmässa, N, Thomas Holmér. Gospelkören.
18 Musikcafé i församlingshemmet. Kyrkokören och Corales.
- 22 **Femte söndagen i Påsktiden**
11 Högmässa, N. Kören utan namn.
- 24 **Tisdag**
13 Avresa för "liten församlingsresa" till Kristdala kyrka och församlingshem. Påstigning vid kyrkan och vid Ekersro.
- 29 **Bönsöndagen**
11 Högmässa. Prosten Leif Norrgård avskedspredikar. Förutvarande döderhultspräster medverkar. Ekumenisk närvaro. Gospelkören och Kyrkokören.
Kyrklunch för alla i församlingshemmet.

Juni

- 2 **Kristi Himmelfärds dag**
9 Högmässa på planen framför församlingshemmet. HH m fl. Kyrkokören. Kyrkkaffe i församlingshemmet.

KRISTDALA KYRKA



April

- 18 **Måndag**
19 Passionsandakt.
- 19 **Tisdag**
19 Passionsandakt.
- 20 **Onsdag**
19 Passionsandakt.
- 21 **Skärtorsdag**
20 Skärtorsdagsmässa, HH.
- 22 **Långfredag**
11 Långfredagsgudstjänst, N. Musik och sång: Jeanette Hedlund. Efteråt enkel soppa i församlingshemmet.
- 23 **Påskafton**
22.30 Påskvaka i Döderhults kyrka.
- 24 **Påskdagen**
16 Högmässa, HH, Kyrkokören, Octava, Intervallen, Kristallen. Trumpet: Hans Ersson.
Påskbakelse och kaffe i vapenhuset.
- 25 **Annandag Påsk**
11 Gudstjänst som inleder kommunens äldreveckla, HH. PRO-kören.

- 30 **Valborgsmässoafton**
18 Manskören i Hembygdsgråden.
20 Fortsatt vårfirande i Hembygds-
parken.

Maj

- 1 **Andra söndagen i Påsktiden**
15 Musikgudstjänst i vårens teck-
en, HE.
Kyrkokören, Octava, Kristdala- &
Vena Manskör. *Observera tiden!*
- 8 **Tredje i Påsktiden**
15 Gudstjänst med terminsavslut-
ning för barn- och familjearbetet.
HH.
- 15 **Fjärde i Påsktiden**
11 Högmässa, D. Intervallen &
Kristallen.

- 22 **Femte i Påsktiden**
11 Högmässa med konfirmation,
HH. Kyrkokören.
- 29 **Bönsöndagen**
Se Döderhults kyrka.

Juni

- 2 **Kristi Himmelfärds dag**
9 Friluftsgudstjänst i Hembygds-
parken, D.
Trumpet: Hans Ersson.

BOCKARA KYRKA



April

- 21 **Skärtorsdag**
19 Högtidlig skärtorsdagsmessa, D.
- 22 **Långfredag**
10 Långfredagsgudstjänst, HH.
Kyrkokören.

- 23 **Påskafton**
22.30 Påskvaka i Döderhults
kyrka.
- 24 **Påskdagen**
10 Påskgudstjänst med små och
stora, HE.
Påsklandskap. Sång av barn-
timmebarn och kyrkokören.
- 25 **Annandag Påsk**
Sammanlyst till Döderhults kyrka.

Maj

- 1 **Andra söndagen i Påsktiden**
18 Kyrkokören sjunger i Metodist-
kyrkan, HE.
- 8 **Tredje söndagen i Påsktiden**
18 Vårmusik i kyrkan, HE. Meto-
distkyrkans sångare och Kyrko-
kören. Kaffe på kyrkbacken.
- 15 **Fjärde söndagen i Påsktiden**
18 Musik med stråkorkestern
Capella Oscarica, N.

- 22 **Femte söndagen i Påsktiden**
10 Högmässa, D.
- 29 **Bönsöndagen**
Sammanlyst till Döderhults kyrka,
där prostén Leif Norrgård avskeds-
predikar. Förutvarande döderhults-
präster medverkar.
Ekumenisk närvaro. Kyrklunch för
alla i församlingshemmet.

Juni

- 2 **Kristi Himmelfärds dag**
9 sammanlyst till Döderhult (pla-
nen framför församlingshemmet).

PÅSKALLAVIKS KYRKA



April

- 21 **Skärtorsdag**
18.30 Ekumenisk skärtorsdags-
messa, HH m fl.
- 22 **Långfredag**
15.00 "Vid korset". Sång och
musik med Jeanette Hedlund. HE.
- 23 **Påskafton**
22.30 Påskvaka i Döderhults
kyrka.
- 24 **Påskdagen**
11 Högmässa, HH. Kyrkokören
och barnkören.
Trumpet: Hans Ersson.
Kaffe och påsktårta.
- 25 **Annandag Påsk**
Sammanlyst till Döderhult.
- 30 **Valborgsmässoafton**
19 Vårfirande vid RGO-stugan.
Tal: HH.

Maj

- 1 **Andra i Påsktiden**
Sammanlyst till Döderhult.
- 8 **Tredje i Påsktiden**
11 Högmässa, HE.
- 15 **Fjärde i Påsktidem**
16 Vårcafé i Kyrkans Hus. D.
Kyrkokören.
Barnkören och solister.
Trumpet: Hans Ersson.

- 22 **Femte i Påsktiden**
18 "Vårtid - Påsktid" En tema-
gudstjänst, N.

- 29 **Bönsöndagen**
Se Döderhults kyrka.

Juni

- 2 **Kristi Himmelfärds dag**
9 Sammanlyst till Döderhult (pla-
nen framför församlingshemmet).

Döpta

**Vårvintern
2011**



DÖDERHULT

Januari

- 29 Victor Peter Johannes Karlsson
29 Felicia Tuva Vilander
29 Alvin Edvin Emil Larsson

Februari

- 5 Kelly Sofia Ekström
6 Rasmus Ralph Karl Erickzon
19 Niklas Oliver Maurits Ågren
19 Ebba Emilia Holmgren

Mars

- 12 Hilja Alice Elisabeth Linderot
13 Antonio Gonzalo Torres Lundgren
13 Lars Erik Wille Martinsson
13 Lars-Olof Emil Berg
13 Agnes Viola Charlotte Karlman
26 Alf Jacky Aron Coudrét
26 Alexander Ulf Erik Stenfelt
26 Martti Robin Hugo Johansson
26 Lily Jeanette Ishagen

KRISTDALA

Mars

- 26 Levi Alexander Carlsson

PÅSKALLAVIK

Januari

- 15 Alfons Bengt David Vigren

Februari

- 29 Valter Emil Erik Turesson
29 Lukas Bo Henry Malm

Mars

- 5 Vilma Ida Lindh
12 Isabelle Stina Eriksson
27 Stella Ewa Ruth Nyman Lindberg

N = Kontraktspastor Leif Norrgård

HH = Komminister (kh) Håkan Helleberg

D = Komminister Anders Duvlund

HE = Komminister Håkan Englund

Kyrkoherdefamilj packar upp ...

Vår tillträdande kyrkoherdefamilj ägnade februarilovet åt att packa upp i sin nya bostad på Lillgränd.

Det dröjer ännu några månader innan familjen installerar sig, men nu är åtminstone deras möbler på plats. På bilden syns fr v kyrkoherde Anders, pojkar Elias, Johannes och Emanuel och så längst t h fru Jenny.



Kyrkoherdemottagning

Biskop Jan-Olof Johansson tar emot
Döderhults församlings
nye kyrkoherde Anders Byström
söndagen den 28 augusti kl 11.00
i Döderhults kyrka.

Församlingens musiker och körer medverkar
Efteråt samvaro med måltid för alla i församlingshemmet.

Gruppförändelse till hushåll



DÖDERHULTS FÖRSAMLING

FÖRSAMLINGENS EXPEDITION

Kyrkebyvägen 2, 572 50 Oskarshamn
Tisd 10-12, tfn.tid vardag: 9-11, tel 105 79, fax 196 10
Kyrkoherden, tel 814 91
Prästmottagning i Kristdala torsd 10-12, tel 701 63

PRÄSTER

Kontraktspastor Leif Norrgård, tel bost 811 58.
Komminister Anders Duvlund, 76 06 84, tel bost. 911 46.
Mobil 070-232 29 17.
Komminister Håkan Englund tel 76 06 83, bost 105 19.
Komminister (kyrkoherde) Håkan Helleberg,
tel 070-254 69 91, (701 63).

KAMERAL AVDELNING

Kamrer Marita Svensson, 76 06 80
Förvaltningsassistent Eva-Lotte Skoog, tel 187 59

BARN- OCH UNGDOMSVERK- SAMHET OCH DIAKONI

Döderhults församlingshem, tel 105 79, 76 06 86
Förs.ass. Kerstin Jutterdal, tel 76 06 86, 841 22
Förs.ass. Helena Karlsson, tel 76 06 82, 070-672 81 39
Musiker Solweig Hjalmarsson-Berg, tel 76 06 81

KYRKOMUSIKER

Döderhult
Kantor Thomas Holmér, tel 104 06, 070-778 35 46
Körexpedition, tel 141 79
Bockara
Kantor Magdalena Jonasson, tel 76 96 06
Kristdala och Påskallavik
Kantor Jeanette Hedlund, tel 76 26 07, 073-818 83 49

VAKTMÄSTERI

Döderhult
Exp i församlingshemmet
tisd-fred 9.30-10, 76 06 85, 76 06 88
Påskallavik
Exp. tisd-fred 9.00-9.30, tel 918 98, 073-390 13 37
Bockara
Carla Nilsson, tel 521 61
Kristdala
Arbetsledare Bertil Josefsson, tel 701 65

FÖRSAMLINGSLOKALER

Döderhult
Anna-Lena Klackenborg, tel 187 57, 070-686 36 06
Ekersro Diakonigård
Kerstin Jutterdal, tel 76 06 86, 841 22, 76 93 49
Bockara
Carla Nilsson, tel 521 61
Påskallavik (Kyrkans Hus)
Hans Börjesson, tel 913 64, 918 98
Kristdala
Gun Hultgren, tel 705 24

HEMSIDA

www.svenskakyrkan.se/doderhult/
www.minkyrka.se

ANSVARIG UTGIVARE

Eddy Elmersson